

ves med hjemmel i grundlovens snævre § 63. Endvidere anser de to medlemmer skønnet over antallet af sager og ressourceforbruget ved den typiske sag for urealistisk stort.

Det må ventes, at der umiddelbart efter indførelsen af en lettere mulighed for domstolsprøvelse vil være et stort antal dømte, som vil afprøve denne mulighed. Viser det sig, at domstolene underkender de administrative afgørelser i større tal, vil der kunne forventes et fortsat stort antal indbringelser, hvilket så også vil være sagligt velbegrundet. Viser det sig, at domstolene opretholder langt hovedparten af de administrative afgørelser - hvilket er det mest sandsynlige - må der ventes et fald efter den første bølge. Der er ingen, som med rimelig sikkerhed kan sige, hvilket niveau klage-tallet vil stabilisere sig på, men alle fremskaffede, sammenlignelige tal fra ind- og udland tyder på et væsentligt lavere niveau end de tal, som kriminalforsorgen har fremlagt, og som er lagt til grund for kriminalforsorgens og domstolenes skøn over det ventede ressourceforbrug.

I dag opfylder Folketingets Ombudsmand i meget høj grad den funktion, som domstolene skal overtage. Ombudsmanden behandler ca. 50 sager om året fra dette område. Domstolene skal kun overtage en mindre del af de sagstyper, som i dag kan forelægges ombudsmanden.

Det synes endvidere efter de to medlemmers opfattelse berettiget at konkludere, at kriminalforsorgens skøn ikke får nogen støtte i de udenlandske tal, og at ressourceforbruget ved de enkelte sager af kriminalforsorgen er skønnet ud fra det maksimalt mulige.

9.3.4.1.7. *Sammenfattende* er herefter som § 112 i rådets lovudkast optaget klagemodell 2, som fire af rådets medlemmer kan gå ind for, jf. pkt. 9.3.4.1.2. og 9.3.4.1.4. ovenfor.

9.3.4.2. *Justitsministeriets overvejelser*

Justitsministeriet er enig med Straffelovrådet i, at det er nødvendigt at foretage en nærmere afgrænsning af de afgørelser, der kan tænkes omfattet af en udvidet klageordning, idet der ikke kan antages at være tilstrækkeligt grundlag for, at en udvidet klageordning skal omfatte alle konkrete afgørelser, der træffes af kriminalforsorgen som led i straffuldbyrdelsen.

Justitsministeriet finder, at klagemodell 2 bør foretrækkes.

Det er således Justitsministeriets opfattelse, at det ikke vil være rigtigt at udbygge klageordningen i det omfang, som arbejdsgruppen har stillet forslag om, men at der bør gennemføres en udvidelse af klageordningen, som giver mulighed for at indbringe visse

særlig indgribende afgørelser for domstolene svarende til klagemodell 2.

Denne model omfatter som nævnt afgørelser, der har lighed med straffesager eller i øvrigt har særlig indgribende betydning for den indsatte. Hermed sigtes til afgørelser om straffetidsberegning, tilbageholdelse af breve af hensyn til beskyttelse af den forurettede ved lovovertrædelsen, disciplinærstraf, konfiskation, modregning af erstatningsbeløb, nægtelse af prøveløsladelse, genindsættelse efter prøveløsladelse og indsættelse af en betinget benådet samt afgørelser om nægtelse af erstatning i anledning af uforskyldt udståelse af fængselsstraf i for lang tid eller anbringelse i strafcelle i mere end 7 dage.

Derimod bør der efter Justitsministeriets opfattelse ikke være en udvidet adgang til domstolsprøvelse af bl.a. afgørelser, der er begrundet i hensynet til at opretholde orden og sikkerhed i kriminalforsorgens institutioner.

En vurdering af behovet for at skride ind i disse tilfælde vil i vidt omfang bero på en kriminalforsorgsmæssig vurdering. Der vil her ofte være tale om skønspregede afgørelser, der træffes ud fra et indgående kendskab til miljøet i institutionen, et kendskab som domstolene ikke har i samme omfang.

Disse afgørelser skal endvidere efter deres karakter typisk træffes og iværksættes hurtigt, og en domstolsprøvelse ville derfor normalt ikke kunne have opsættende virkning.

En domstolsprøvelse af disse afgørelser, hvor resultatet vil foreligge kortere eller længere tid efter afgørelsen, er derfor hverken hensigtsmæssig eller påkrævet.

Hertil kommer de økonomiske og administrative konsekvenser af at lade de afgørelser, der af kriminalforsorgen træffes ud fra hensynet til at opretholde orden og sikkerhed i afsoningsinstitutionen, være omfattet af klageordningen.

Justitsministeriet kan derfor tiltræde forslaget om at udvide klageordningen i overensstemmelse med klagemodell 2, således som fire af Straffelovrådets otte medlemmer har anbefalet, jf. *lovforslagets § 112*.

9.3.5. *Fremgangsmåden ved domstolsprøvelse*

9.3.5.1. *Straffelovrådets forslag*

Om arbejdsgruppens overvejelser henvises til 1989-betænkningen, s. 339-340 (pkt. 45.4.5.), 673-674, jf. §§ 107-113 i arbejdsgruppens lovudkast, samt s. 745-747, og om Straffelovrådets overvejelser henvises til 1998-betænkningen, s. 86-95, 126-129, jf. §§ 112-125 i rådets lovudkast, og s. 292-308.